

По кривите улици и сокаци Хаджи Димитър не срещна никой. Нощта беше тъмна, нямаше месечина. И въпреки туй стъпваше меко, да не го усетят кучетата. Като стигна до къщата на поп Йордан, спря за миг. Огледа се насам-натам и седри крачки прекоси улицата, бутна тихо вратата и влезе в широкия двор, тъмен и заглъхнал от големи листати овошки и бухлати чешпири. Преди да направи стъпка към къщата, на която прозорците светеха в дъното на двора, в тъмното до вишната нещо се разшава. Той забеляза силует на едър човек, който тръгна към него. После чу в тъмното глас:

— Влизай, влизай! Чакам те! Видя ли те някой?

— Не срещнах по улицата никой — отвърна Хаджи Димитър и тръгна след сянката. Расото на поп Йордан се сливаше с тъмнината и го правеше невидим.

Влязоха в една странична одая, прозорците на която бяха отвътре плътно покрити с дебели завеси. На стената до иконата светеше кандило. Сред стаята на малка масичка имаше шише с ракия и две чаши.

Седнаха един срещу друг.

Поп Йордан сне от врата си сребърния кръст, който носеше на гърдите си с верижка, прекръсти се и го целуна. После поднесе кръста към лицето на Хаджи Димитър. Той разбра каквс значи туй и направи същото.

— Сега вече можем да си поприказваме — каза натъртено поп Йордан. — Но най-напред да прием по чашка. Тригодишна е. От нея пия рядко и черпя само приятели.

Пиha по чашка. Хаджи Димитър се закашли.

— Ху, че силна! Задави ме!

— Сега, Димитре, да си поговорим като българи. Дядо Иван загуби в Кримската война. Цяла Европа скочи върху него. Но то е временно. Няма да мине много и казаците някой ден ще прецапат Дунава. Дядо Иван е решил. България трябва да възкръсне. И щом го е решил, то ще стане. Но ние трябва да сме готови и да разчистим пътя. Българските училища в Сливен малко по малко изместиха гръцките. Чорбаджиите гръкомани беснеят. Чорбаджи Гендо, Яни Сотиров и още някои, особено гръцият лекар Костаки, непрекъснато сноват, път направиха до конака. Преди десет дни, ти знаеш, изгонихме от църквата „Св. Димитър“ гръцкия владика и неговия епископ Хрисан. Не щем гръдски език в църквата! Ние сме българи, имаме си език, имаме си писменост. Отказахме